

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 9. juni 2009 (15.06)
(OR. en)**

**10772/09
ADD 1**

**ECOFIN 429
UEM 158
EF 89
RC 9**

NOTE

fra: Rådet (økonomi og finans)

til: Det Europæiske Råd

Vedr.: Bilag til Økofin-Rådets rapport til Det Europæiske Råd den 18.-19. juni om de
finansielle støtteordningers effektivitet:

- Rapport fra taskforcen til undersøgelse af de finansielle støtteordningers effektivitet

Hermed følger til delegationerne et bilag til Økofin-Rådets rapport til Det Europæiske Råd den 18.-
19. juni om undersøgelse af de finansielle støtteordningers effektivitet.

Bilag:

Rapport fra taskforcen til undersøgelse af de finansielle støtteordningers effektivitet med henblik på aflæggelsen af rapport til Det Europæiske Råd den 18.-19. juni

INDLEDNING

1. Det Europæiske Råd opfordrede på mødet den 19.-20. marts Rådet til at vurdere effektiviteten af de trufne foranstaltninger samt den generelle situation med hensyn til finansmarkedernes stabilitet og funktion og aflægge rapport til Det Europæiske Råd i juni 2009.
2. På grundlag af de seneste oplysninger har EFC's taskforce undersøgt i) de nationale støtteforanstaltninger til fordel for den finansielle sektor, der er indført indtil den 8. maj 2009, og anvendelsen deraf, samt ii) deres effektivitet med hensyn til at styrke det finansielle systems stabilitet, de finansielle markeders funktion og kredittilførslen til økonomien.
3. De eventuelle hindringer for anvendelsen af de nationale ordninger er fastlagt i taskforcens rapport af 25. marts til Økofin-Rådets uformelle samling i Prag. De vedrører hovedsagelig prisfastsættelsesbetingelserne i garantiordningerne¹, men omtaler også en eventuel stigmatiseringsvirkning og behovet for at forlænge og sprede garantiernes løbetid for at undgå, at alle værdipapirudstedelser under garantiordningerne udløber samtidig.

¹ De omfatter i) forskelle i prisfastsættelsen mellem banker med samme klassificering afhængigt af garanten, ii) asymmetri i prisfastsættelsesmetoden mellem kort- og mellemsigtede udstedelser og mellem banker med og uden CDS-spreads og tillægsgebyret for operationelle omkostninger, som viser sig at være større end forventet.

4. De gælder fortsat. ECB og Kommissionen er blevet opfordret til at tage hensyn til disse spørgsmål under gennemgangen af deres retningslinjer for garantierne og undersøge eventuelle alternativer. Kommissionen har i sit noteudkast af 25. maj 2009 udarbejdet en oversigt over og foretaget en gennemgang af de eksisterende nationale garanti- og rekapitaliseringsordninger med hensyn til deres formål at sikre den finansielle stabilitet og genoprette långivningen til realøkonomien, idet det indre marked beskyttes, og konkurrenceforvridningen minimeres. Gennemgangen tager især sigte på at sikre ordningernes sammenhæng og effektivitet, når de anmeldes på ny til forlængelse efter 6 måneder. I denne forbindelse omhandler den også de hindringer, som er nævnt af medlemsstaterne, og leverer foreløbige forslag til at overvinde disse hindringer.

5. ECB/eurosystemet har også vurderet erfaringerne med regeringsgarantier og revideret sine henstillinger i lyset af de nuværende markedsvilkår. ECB/eurosystemet konkluderer, at selv om der ikke er behov for en global revision af prisfastsættelsesbetingelserne, vil en begrænset tilpasning kunne være berettiget, især med hensyn til tillægsgebyret, for at fremme langsigtet bankfinansiering og langfristede kreditter til økonomien. For at sikre lige vilkår kan yderligere arbejde også være berettiget, især i forbindelse med at prisfastsættelsesordningen ikke omfatter garantens risiko.

I. SITUATIONEN FOR DE FINANSIELLE STØTTEFORANSTALTNINGER

1. Ordningernes/støtteforanstalningernes tilgængelighed

6. Størrelsen af de offentlige midler, der potentielt er indgået forpligtelser for i støttepakkerne, varierer stærkt mellem medlemsstaterne, men samlet kan den i forhold til BNP sammenlignes med den indsats, der er gjort i USA. I et stort antal medlemsstater er beløbene ganske store i forhold til BNP og har bidraget til øgede obligations- og CDS-spreads og øget udstedelse af offentlige papirer, hvilket vil bidrage til at øge de fremtidige gælds niveauer eller implicitte forpligtelser. I overensstemmelse med, at risikoen på det seneste er blevet nedsat, er spreads så småt begyndt at mindskes.

7. De medlemsstater, som ikke har truffet offentlige foranstaltninger til støtte for finansmarkedernes funktion, er de fleste af de senest tiltrådte medlemsstater (Cypern, Malta, Slovakiet, Estland, Den Tjekkiske Republik, Polen, Litauen, Bulgarien og Rumænien). I en række medlemsstater, som har indført en garantiordning, kan adgang til finansiering og begrænsede udsættelser for dårlige aktiver måske delvis forklare de finansielle institutioners manglende interesse i at deltage i ordningen og ordningens blotte eksistens kan måske fungere som et sikkerhedsnet og virke tillidsopbyggende.
8. Mens de nationale reaktioner er i overensstemmelse med den ramme, der er godkendt på EU-plan, er der stor variation i deres tilgang (nationale ordninger eller ad hoc-foranstaltninger) og i kombinationerne mellem de mulige foranstaltninger (garantier for bankforpligtelser, kapitaltilførsel og likviditetsstøtte, hjælpeforanstaltninger i forbindelse med værdiforringede aktiver).
9. Den type foranstaltninger, der hidtil er truffet, og timingen heraf, afspejler klart de forskellige stadier i krisens styring. På det akutte stadium har et stort antal medlemsstater truffet foranstaltninger vedrørende passivside i bankernes balancer (rekapitaliseringer og kreditgarantier²). Reaktionerne på krisen medfører for øjeblikket, at i) de eksisterende garantiordninger, ofte med tilpassede vilkår³, er ved at blive fornyet, ii) der indføres foranstaltninger til at forbedre gennemsigtigheden med hensyn til aktivside i bankernes balancer (f.eks. ved at indføre hjælpeforanstaltninger for at beskytte værdiforringede aktiver)⁴. De fleste af beskyttelsesforanstaltningerne i forbindelse med værdiforringede aktiver er gennemført eller bebudet for nylig og er fortsat til vurdering i Kommissionen. Deres anvendelse og effektivitet bør derfor vurderes på ny i den nærmeste fremtid. Kommissionen spiller en vigtig rolle i denne forbindelse med bistand fra ekspertpaneler, der skal sikre en konsekvent værdiansættelse af aktiver i de tilfælde, der skal vurderes. Yderligere retningslinjer fra Kommissionen i denne henseende vil kunne være nyttige.

² 18 medlemsstater (se detaljerne i bilag 1) har indført garantier for bankforpligtelser, 15 rekapitaliseringsforanstaltninger, 5 hjælpeforanstaltninger i forbindelse med værdiforringede aktiver (DE og IE har bebudet foranstaltninger, men de er endnu ikke godkendt), og 11 har indført likviditetsstøtteforanstaltninger.

³ F.eks. de svenske og finske ordninger.

⁴ UK, DK, BE og NL.

10. Med henblik på at samle yderligere oplysninger for bedre at kunne evaluere de nationale støtteforanstaltningers effektivitet, vil det være nyttigt at bygge på resultaterne af den stresstestning i hele EU af det europæiske banksystem, som for øjeblikket koordineres af CEBS med bidrag fra ECB, Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder. Dette arbejde vil bidrage til at fastlægge det europæiske finansielle systems modstandsdygtighed over for yderligere økonomiske chok, især på grund af deres potentielle virkning på kredittab og værdiforringelser i de største EU-bankers balancer, og samtidig give et klarere billede af de samlede systemiske risici, især med hensyn til store grænseoverskridende finansielle koncerner. CEBS anvender her en bottom-up-metode. I den kommende gennemgang af den finansielle stabilitet (Financial Stability Review) i juni 2009, der offentliggøres den 15. juni, foretager ECB også en enkel bottom-up-stresstestning af låneporteføljerne i en række store og komplekse bankkoncerner i euroområdet og en top-down-vurdering af yderligere banktab i euroområdet efter en tilgang svarende til den, som IMF har anvendt til at bestemme, at verdens værdiforringede aktiver beløber sig til 4,1 billion USD.

2. Deltagelse i ordningerne

11. **Anvendelsen af rekapitaliseringsforanstaltninger** har været forholdsvis udbredt, og der er anvendt ca. 55 % af de beløb, der er til rådighed til rekapitalisering inden for og uden for ordningerne (311,4 mia. EUR for EU)⁵.

12. **Udnyttelsesgraden for statsgarantier** har været stigende (ca. 31,7 %) og beskrives generelt som tilfredsstillende på baggrund af ordningens formål, selv om deltagelsen varierer stærkt mellem medlemsstaterne og i et stort antal medlemsstater fortsat er begrænset til et forholdsvis lille antal banker og udstedelser. Kun nogle få medlemsstater finder fortsat deltagelsen utilstrækkelig i forhold til målet om at sikre bankerne en passende finansieringsstruktur og dermed sikre långivning på rimelige vilkår for alle løbetider til selskaber og husholdninger.

⁵ Bilaget er baseret på oplysninger fra medlemsstaterne pr. 8. maj 2009.

13. I Finland og Italien er der gennemført garantiordninger, men ingen banker har hidtil benyttet sig af disse instrumenter (pr. 8. maj 2009). I Italien kan tilfredsstillende adgang til detail- og markedsfinansiering og de forholdsvis højere omkostninger ved statsgaranteret udstedelse være forklaringen, ud over den eventuelle stigmatiseringsvirkning.

14. Nogle medlemsstater har forlænget eller er ved at forlænge deres garantiordninger, da problemerne med bankfinansiering endnu ikke er løst. Sikkerheden ved denne forlængelse er tidligere nævnt som en tillidsforbedrende faktor for deltagerne i ordningen og vil have en positiv virkning for markedet. Både i Sverige og Finland er løbetiden for usikrede instrumenter⁶ blevet forlænget fra 3 til 5 år med et samlet loft for udstedelse af instrumenter med løbetider på over 3 år med henblik på at bidrage til at udjævne overgangen fra statsgaranti til normal markedsudstedelse på alle EU's finansmarkeder og lette adgangen til langfristet finansiering.

II. Markedsudvikling

15. Selv om deltagelsen i ordningerne er en af indikatorerne for effektiviteten, bør der ses på, om målene er nået, herunder i) at bevare det finansielle systems stabilitet, ii) at sikre adgang til finansiering for både finansielle og ikke-finansielle institutioner, og iii) at genoprette tilliden til det finansielle system. Der er på alle tre punkter sket en positiv udvikling på det seneste.

⁶ I de oprindeligt godkendte ordninger gav både de svenske og de finske foranstaltninger mulighed for at udstede dækkede obligationer med løbetider på indtil 5 år under garantien, også med en samlet grænse.

16. Siden den nuværende krises begyndelse er problemerne med de finansielle markeders funktion blevet analyseret på grundlag af en række **stressindikatorer**⁷. Da de nationale støtteordninger har indvirkning på den finansielle sektor, kan man følge disse indikatorer for at vurdere, i hvilket omfang der samtidig sker en forbedring i markedsfunktionen og/eller investorerens tillid.

17. Disse indikatorer bekræfter, at de offentlige foranstaltninger, der er truffet siden tredje kvartal af 2008, har bidraget til en stabilisering af de yderst spændte finansielle markedsvilkår, der herskede sidste efterår, og at offentlige foranstaltninger fortsat er vigtige for at støtte forbedringen af markedsvilkårene. Der er stigende tegn på en tendens i retning af en mere normal markedsfunktion, selv om de resterende høje risikopræmier i mange dele af finansmarkederne siger noget om de finansielle institutioners arbejdsmiljø, som med hensyn til kredittab sandsynligvis vil forblive en udfordring.

- Spændingerne på pengemarkedet synes at lempes yderligere. Forbedrede likviditetsvilkår har bidraget til en stabilisering af Eonia-satserne på meget lave niveauer i et snævert interval på over 0,50 %. Især er spreads mellem usikret kortfristet interbanklångivning og swap-transaktioner en meget anvendt indikator for pengemarkedsproblemer. Disse spreads toppede i oktober 2008 og er derefter faldet med kun en kort afbrydelse i februar og nu mindsket til 60 basispoint. Selv om de nuværende spreads for tre måneders løbetid fortsat er langt fra niveauerne før krisen⁸, fortsætter normaliseringsprocessen (se grafen i det følgende). Markedsdeltagerne fortolker dette som et tegn på, at finansieringsstresset på interbankmarkedet er ved at lette en smule, og at centralbankernes bestræbelser på at øge likviditeten på markederne sammen med forbedringen på finansmarkederne synes at virke. For løbetider på over 3 måneder er markederne imidlertid fortsat alvorligt forringede.

⁷ Herunder interbankrentesatser og -spreads, credit default-spreads, indikatorer for uindfrie forventninger, udstedelsernes omfang og afkastdifferencer på markederne for erhvervsobligationer og værdipapirer af asset-backed typen, osv.

⁸ Spreads er nu vendt tilbage til de niveauer, de havde under krisens første stadier før Lehman-Brothers' konkurs, dvs. en reduktion på ca. 70 % fra højeste niveau.

Diagram 1: Spread mellem Euribor (tre måneder) og OIS (Overnight Index Swap)⁹

procentsatser

Kilde: Thomson Financial Datastream

- Indikatorerne for misligholdelsesrisiko er blevet forbedret betydeligt, især for efterstillet gæld. De er imidlertid fortsat høje, og de seneste forbedringer er endnu ikke nok til at vende den stigende tendens på lang sigt. Lower Credit Default Spreads (CDS) signalerer en mindskelse af investorenes betænkeligheder med hensyn til eventuel misligholdelse og dårlige indtjeningsudsigter, og prisen på bankaktier er steget stærkt siden midten af marts med højere værdiansættelser og en stigende indstilling på at tage risici. Til trods for dette stærke opsving skal bankaktierne stige yderligere for at indhente det generelle Eurostoxx aktieindeks. Konvergensprocessen fortsætter, og volatiliteten ligger for øjeblikket ca. 40 % over de normale markedsvilkår. På højeste niveau lå den implicite volatilitet næsten 250 % over gennemsnittet på lang sigt.

⁹ Fast sats, der betales af modparten i en renteswap, der modtager Eonias dag til dag-rente i tre måneder.

- Især i de medlemsstater, hvor adgangen til mellem- til langfristet kapital fortsat er forringet eller vanskelig, har køb af aktiver af høj kvalitet og regeringsgarantier givet adgang til mellemfristet kapital. Samtidig er de direkte finansieringsvilkår for selskaberne blevet lempet betydeligt i de seneste måneder, især på euromarkedet for store selskaber med et godt omdømme. Selv om afkastdifferencerne for erhvervsobligationer i forhold til regeringernes benchmarks fortsat er høje sammenlignet med situationen før krisen, er de faldet betydeligt siden højeste niveau i oktober 2008 og sidste stigning i begyndelsen af marts 2009. De ikke-finansielle selskabers nettoudstedelse af obligationer er tilsvarende steget i første kvartal af 2009, og vækstraten har været tæt ved eller endog over gennemsnittet på lang sigt.
- De offentlige kapitaltilførsler har medvirket til at understøtte bankkapitalens størrelse. Uden disse regeringskapitaltilførsler på et samlet faktisk beløb på 174,7 mia. EUR ville der være sket et skarpt fald i bankkapitalen med indlysende konsekvenser for solvensen eller, for grundlæggende sunde banker, have været et endnu større pres fra markedet for, at de øgede deres kapital. Både EU's og euroområdet bankers balancer er fortsat blevet styrket under de modsatte påvirkninger fra yderligere aktivnedskrivninger og regeringskapitaltilførsler.
- Bankkapitalens samlede størrelse er steget støt i euroområdet, mens der i EU først blev registreret en markant stigning i marts, efter at den stort set havde været stabil i de første to måneder af 2009. Om bankkapitalens udvikling går fremad, vil afhænge af markedspresset, yderligere aktivnedskrivninger, kreditudviklingen og adgangen til regeringskapitaltilførsler. CEBS' first risk outlook¹⁰ peger især på en stigende kreditrisiko, men viser, at bankerne forventer at kunne opfylde minimumsreguleringskravene i resten af 2009.

¹⁰ CEBS' vurdering af risiko og sårbarhed i EU's banksektor - marts 2009, CEBS 2009 18 rev. 2 af 17. marts 2009.

- De lavere *omkostninger ved lånefinansiering*, der har været i de seneste måneder, er dog ikke kommet til udtryk i en stigning i lånefinansieringen. Derimod er bankernes gældsudstedelse faldet i marts efter at være steget i de første to måneder af 2009. Dette kunne afspejle et generelt ønske om en lavere selvfinansieringsgrad i banksektoren eller at bankerne reducerer deres balancer.

III. VIRKNINGEN FOR KREDIT OG LÅNGIVNING TIL ØKONOMIEN

18. Ordningernes effektivitet med hensyn til at understøtte *leveringen af kredit til de private ikke-finansielle sektorer i økonomien* kan også vurderes ved henvisning til en række indikatorer, herunder bl.a. *data om omfanget af bankernes långivning, undersøgelser af bankernes långivningsstandarder, data om misligholdelser af lån og afskærmning, bankformidlingsmargener osv.*

19. For øjeblikket stiger det *samlede omfang af bankernes långivning til erhvervslivet* fortsat, men vækstraten er stærkt faldende, efter at den så ud til at være modstandsdygtig over for den finansielle krise og den økonomiske nedgang indtil slutningen af 2008. Der vil kunne være betydelige forskelle mellem hjemme- og værtsmarkeder.

20. Undersøgelserne af banklångivningen supplerer dette billede med oplysninger om *långivningsstandarderne*. I euroområdet har bankerne skærpet långivningsstandarderne betydeligt siden krisens begyndelse, mest som reaktion på de forværrede økonomiske udsigter. I april 2009 viser resultaterne af undersøgelserne af banklångivningen dog, at skærpelserne ikke gik så hurtigt i første kvartal af 2009 sammenlignet med anden halvdel af 2008, og at forventningerne for andet kvartal peger på en yderligere nedgang i skærpelserne.

21. Desuden tyder resultaterne af undersøgelserne på en konstant hæmmet adgang til kapitalfremskaffelse på engrosmarkedet for bankerne til trods for regeringsstøtte. Bankerne har oplyst, at det er blevet lettere at få adgang til kapitalfremskaffelse på engrosmarkedet efter regeringernes meddelelser om rekapitaliseringer og garantier, selv om der fortsat er problemer. Kun for meget kortfristet finansiering har de fleste banker oplyst, at de har ubegrænset adgang. I overensstemmelse hermed har flere medlemsstater meddelt, at bankerne hovedsagelig finansieres på kort sigt, hvilket medfører stigende likviditetsrisici, og at de er uvillige til at yde lån på længere sigt.

22. Et flertal af bankerne har også meddelt, at spændingerne på finansmarkedet fortsat har en negativ virkning på deres kapitalpositioner og långivningskapacitet, hvilket tyder på, at der er en vis tilbageholdenhed i forbindelse med udlån på nuværende tidspunkt. Udbuds- og efterspørgselsfaktorenes relative betydning er fortsat uklar, men en foreløbig analyse foretaget af ECB tyder på, at faldet i långivningen fortsat hovedsagelig er efterspørgselsbaseret, men at bankernes balancerestriktioner og begrænsede adgang til mellem- og langfristet finansiering samt de høje risikopræmier på mange finansielle markeder også kan have bidraget til denne nedgang. Billedet er stort set det samme i hele EU.

23. I de lande, hvor forpligtelser til fortsat at levere kredit til økonomien er en betingelse for adgang til regeringsfinansiering, kan støtteforanstaltningernes effektivitet forbedres.¹¹ På den anden side kan dette også som angivet i CEBS' first risk outlook medføre, at bankerne mister et af deres redskaber til at styre kreditrisikoen, hvis der ikke indføres kontrolforanstaltninger for at sikre, at den disponerede nye långivning foregår på kommercielle vilkår og efter sund risikostyringspraksis.

¹¹ UK's undersøgelse af banklångivningen viser f.eks., at sådanne betingelser giver et godt resultat.

IV. KONKLUSIONER

24. Generelt er situationen på finansmarkederne blevet en smule lettere i første kvartal af 2009. Der er nogle foreløbigt opmuntrende tegn på forbedringer i udviklingen på penge- og erhvervsobligationsmarkedet, selv om de høje risikopræmier på mange finansielle markeder advarer mod stor tilfredshed. Bankernes arbejdsmiljø vil sandsynligvis forblive en udfordring, især med hensyn til kredittab i forbindelse med deres låneporteføljer.

25. Mens medlemsstaternes centralbanker og regeringer fortsat leverer likviditet, finansiering og kapitalstøtte til de finansielle institutioner, tager et stigende antal medlemsstater nu også fat på spørgsmålet om de værdiforringede aktiver i bankernes balancer. I denne forbindelse er det vigtigt

- at skræddersy sådanne ordninger til de særlige forhold i den behandlede banksektor for at sikre størst mulig effektivitet og genoprette långivningen,
- yderligere at forbedre gennemsigtigheden med hensyn til offentliggørelse af værdiforringede aktiver i bankernes balancer med henblik på effektivt at udskille eller fjerne de pågældende aktiver - kombineret med relevant offentlig støtte - og genoprette tilliden til banksektoren,
- at tage negativ afsmitning op til overvejelse og opretholde lige vilkår inden for EU (samt på globalt plan). Det er i denne forbindelse afgørende, at værdiansættelsesmetoderne anvendes på en gennemsigtig, objektiv og konsekvent måde. I denne forbindelse vil yderligere retningslinjer fra Kommissionen være velkomne.

BILAG I: Nationale foranstaltninger til støtte for EU's banksektor - beløb i mia. EUR

	EU's offentlige interventioner i banksektoren (i mia. EUR)										
	Kapitaltilførsler		Garantier for bankforpligtelser		Redning af værdiforringet aktiv		Liquitets- og bankfinansieringsstøtte		Alle godkendte foranstaltninger i alt	Alle effektive foranstaltninger i alt	Indskudsgarantiordning (i EUR medmindre andet er angivet)
	Godkendte foranstaltninger i alt	Effektive kapitaltilførsler	Godkendte foranstaltninger i alt	Ydede garantier	Godkendte foranstaltninger i alt	Effektiv redning af aktiv	Godkendte foranstaltninger i alt	Effektive likviditets-interventioner			
Østrig	13,8	4,7	70,6	13,9	1,2	1,2	4,4	4,0	90,0	23,8	100%
Belgien	14,4	19,4	240,8	55,5	15,6	17,1	NA	NR	264,5	126,4	100 000
Bulgarien	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50 000
Cypern	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100 000
Den Tjekki-ske Republik	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50 000
Danmark	13,9	0,6	580,0	NR	0,0	0,0	0,0	0,6	593,9	1,1	100%
Estland	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50 000
Finland	0,0	0,0	50,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50,0	0,0	50 000
Frankrig	24,0	16,1	319,8	58,8	6,4	6,4	0,0	0,0	350,1	81,2	70 000
Tyskland	99,4	38,1	445,0	175,2	9,8	9,8	0,0	0,0	555,2	161,7	100%
Grækenland	5,0	0,0	15,0	1,0	0,0	0,0	8,0	4,3	28,0	5,3	100%
Ungarn	1,0	0,1	5,2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	6,2	0,1	100%
Irland	8,5	3,5	376,0	376,0	0,0	0,0	0,0	0,0	384,5	379,5	100%
Italien	20,0	0,0	NA	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	20,0	0,0	103 000
Letland	0,3	0,0	2,1	0,5	0,0	0,0	2,1	1,2	4,5	1,7	50 000
Litauen	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100 000
Luxembourg	2,5	2,9	4,5	NR	0,0	0,0	0,0	0,0	7,0	2,9	100 000
Malta	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100 000
Nederlandene	46,1	46,1	200,0	33,5	28,5	0,0	0,0	34,0	274,5	113,5	100 000
Polen	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50 000
Portugal	4,0	0,0	16,5	5,0	0,0	0,0	0,0	0,0	20,5	5,0	100 000
Rumænien	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50 000
Slovakiet	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100%
Slovenien	0,0	0,0	12,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	12,0	0,0	100%
Spanien	0,0	0,0	100,0	29,7	0,0	0,0	30,0	19,3	130,0	49,0	100 000
Sverige	4,6	0,5	137,2	24,8	0,0	0,0	0,2	0,0	142,0	25,3	50 000
Det Forenede Kongerige	54,0	40,0	337,0	148,0	0,0	0,0	390,2	290,0	781,2	477,9	57 000
EU i alt	311,4	171,8	2911,5	921,8	61,5	34,5	435,0	353,4	3719,3	1481,5	
Euroområdet i alt	237,6	130,6	1850,1	748,5	61,5	34,5	42,4	61,6	2191,5	975,2	
NA - (Not Available) Beløbet foreligger ikke i afgørelserne om statsstøtte											
NR - (Not Reported) Beløbet er ikke indberettet af medlemsstaten i dens svar på EFC's spørgeskema											

BILAG 2: Godkendte nationale foranstaltninger til støtte for EU's banksektor (ajourføring pr. 25. maj)

	EU's offentlige interventioner i banksektoren						
	Kapitaltilførsler		Garantier for bankforpligtelser		Redning af værdiforringet aktiv	Likviditets- og bank finansieringsstøtte	Indskuds-garanti-ordning (i EUR med mindre andet er angivet)
	National ordning	Ad hoc-interventioner	National ordning	Ad hoc-interventioner			
Østrig	✓		✓			✓	100 %
Belgien		✓		✓	✓	✓	100 000
Bulgarien							50 000
Cypern							100 000
Den Tjekkiske Republik							50 000
Danmark	✓		✓		✓	✓	100 %
Estland							50 000
Finland			✓	✓			50 000
Frankrig	✓	✓	✓	✓	✓		70 000
Tyskland	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100 %
Grækenland	✓		✓			✓	100 %
Ungarn	✓		✓				100 %
Irland		✓	✓		✓		100 %
Italien	✓		✓			✓	ca. 103 00
Letland		✓	✓	✓		✓	50 000
Litauen							100 000
Luxembourg		✓		✓			100 000
Malta							100 000
Nederlandene		✓	✓		✓		100 000
Polen							50 000
Portugal	✓	✓	✓				100 000
Rumænien							50 000
Slovakiet							100 %
Slovenien			✓			✓	100 %
Spanien			✓			✓	100 000
Sverige	✓		✓			✓	50 000
Det Forenede Kongerige	✓		✓		✓	✓	ca. 57 000

Kilde: Kommissionen baseret på medlemsstaternes bidrag - Note: foranstaltninger for værdiforringet aktiv bebudet for DE og IE, men endnu ikke godkendt